

BRUAR 1941.

27.

utenlandske... i Moskva, middag. Den... Sabroe... pseudonym... forbauset sine... på engelsk, stormende ap-... reiste en av... på russisk... Sabroe og... ikke vilde få... motlagelse. Av... rekret han... bilall med en... han merket... gause, klapp... Inntil hans... starte ham at... oversatt hans... tekst.

Danselærer.

LONDON:... en... av en... han passer... Men dette har... Storbritannia... lærer og... Danselæreren... arbeidet for... Storbritannia... overført... seg at det... hva angår... bare var lov... for stemme-... Bevin ansvar-... Anklagen... sig skyl-

nte ikke.

PAMBURG:... i en stemme... forleden spø-... ke have. Hun... sin pappeys... luftangrep for

ROKHOST

der meides... der er kom-... de 1500 er... 300 histori-... fler... nu engang... klappet og

Tirsdag den 11. februar 1941.

Tønsbergs Blad

Hamar - Elverum - Oslo i aprildagene 1940.

BLANDT de mange legender, som fulgte i okkupasjonsmak- tens fotspor, var også den om regjeringens og stortingets ubøielige kampvilje, all fra Hamar og Elverum 9. april 1940, og om Osloopinionens tilsvarende feighet og svakhet. Det er en av de legender, som har bidratt til å så splidens sæd innen vårt folk. Legenden er delvis avlivet i den store undersøkelses-kommisjons innstilling, — men bare delvis. Det er som dens vilje til full objektivitet ikke har kunnet bryte igjennem den engang så dominerende opinion.

Begivenhetene den første uke etter 9. april 1940 må sees under ett, for såvidt angår regjeringens og stortingets opptreden utenfor den okkuperte sone og forholdene i Oslo, i den okkuperte sone. Vil man felle en rettfærdig dom over Oslofolks opptreden i de dager, må man søke å komme til klarhet over hvor langt den var i overensstemmelse med regjeringens og stortinget — slik som denne måtte forløpe sig fra den okkuperte sone.

I stortingets møte på Elverum om aftenen 9. april 1940 trakk president Hambro fra presidentplassen op linjene for den kommende politikk. Hans uttalelser møtte ingen innvendig hverken fra regjeringens eller stortingsmedlemmernes side. Hans program falt i to deler: det principale standpunkt blev formet i følgende ord:

«Går det stik som hr. Mowinkel ønsker og som vi alle håper, men kanskje ikke tror så bestemt, vil vanskelighetene være av relativt begrenset og oersiktlig art, og jeg går ut fra at regjering og storting vil kunne fortsatte omtrent på samme måte som regjering og riksdag i Danmark, men innen den snevre ramme som er gitt.»

Det principale standpunkt — det som alle håpet på — var en overenskomst med tyskerne som i Danmark. Danmark nevnes som det vil sees spesielt. Ordene er klare og ikke til å komme forbi. Regjering og storting ønsket den danske ordning. Overensstemmende hermed valgtes en delegasjon, som skulde reise til Oslo for å forhandle. Ønsker man en overenskomst, må der også forhandles. Ønsker man kamp, kreves ingen forhandling.

Reisen blev overflødig, da minister Bräuer 10. april søkte kongen på Elverum. Når kongen i utenriksminister Kohls nærvar mottok minister Bräuer, var dette helt overensstemmende med stortingets og regjeringens ønske om en overenskomst. Angående krigens forsettelse trengtes ingen avtale med minister Bräuer. Forhandlingene brast. Utenriksminister Kohl har i sin siste bok gitt uttrykk for, at når forhandlingene brast, skyldtes det ikke bare Quislingkravet. Det er ikke lett å bedømme denne side av saken nu. Men hæft fremstilling virker ikke overbevissende på dette punkt. Det var på Quislingkravet at forhandlingene brast. Slik blev saken den gang referert og samtidige dokumenter bestyrker denne oppfatning.

I OSLO var man allerede 11. april orientert om hvad der hadde funnet sted på Elverum. Selvsagt kjente man ikke ordlyden av presidentens tale på Elverum, man hadde heller ikke de-

ut i dansk oversettelse hos Branner, København. Den danske tittel er «Mærke midt på dagen».

DE FORENTE NASJONER

har sendt ut en rekke bøker om de forskjellige arbeidssoppgaver som faller inn under organisasjonen. Laftall foreløbig er alle publikasjoner bare utgitt med engelsk — og delvis fransk — tekst.

NYE UTENLANDSKE BØKER

PA FOLKEBIBLIOTEKET
Gibbs, Philip: Through the storm. N. Y. 1946.
Halper, Albert: Only an inch from glory. London 1945.
Hilton, James: The story of Dr. Wassel. Boston 1943.

Au direktør Lorentz Vogt.

taljer om minister Bräuers audiens hos Kongen. Disse foreligger forøvrig ennå ikke. Men om selve utviklingen gjorde man sig en klar forestilling: Storting og regjering ønsket en avtale som Danmarks — eller noe lignende — men alt var strandet på Quislings person. Den naturlige reaksjon i Oslo blev da: Vi må for enhver pris bli kvitt Quisling. Vilde man bli av med Quisling måtte veien gå om den tyske legasjon. Den vei blev betrådt og den førte frem. Allerede den 12. april vakked Bräuers støtte av Quisling. Spødag 14. april ofret han ham. Mandag 15. april blev ofringen offentlig ved dannelsen av administrasjonsrådet. Aksjonene mot Quisling hadde sin egen selvstendige betydning. Man måtte bli kvitt ham, likegyldig hvad der kom i stedet. Quislingregjeringen betød nazifisering og borgerkrig. På det annet punkt var intel kompromis mulig. Hvaad der skulde komme i stedet, fikk de ansvarlige statsmakter ta standpunkt til. Her kunde ingen privatmann innlate sig på forhandlinger. Alternativene var imidlertid klare: a) Stortingets og regjeringens principale standpunkt på Elverum. b) Et eller annet forvaltningsorgan. c) Ingen positiv ordning, hvorfor tyskerne vilde være henvist til de eksisterende organer innen administrasjon og rettsvesen.

Standpunkt a) forutsatte at regjeringen vilde opta nye forhandlinger, når Quisling var fjernet og da på basis av det principale standpunkt på Elverum 9. april. Det skjedde ikke. Det annet alternativ forutsatte forhandlinger med et eller annet organ, som mente sig berettiget til å ta ansvaret. Dette organ blev Høiesterett, som traff sin avtale med den tyske legasjon uten å ha innhentet Kongens eller regjeringens samtykke, men i håp om at dette senere vilde komme. Dette håp gikk kun delvis i oppfyllelse. Regjeringens kritikk overfor dannelsen av administrasjonsrådet blev dog efter hvert dempet og gikk til slutt over til en noe reservert anerkjennelse. Høiesterett hadde ved opnevningen av administrasjonsrådet den overveieende Oslo-opinion med sig. Men der var også dem, som mente at der ikke burde vært opnevnt noe administrasjonsråd. Deres betragtning var: La tyskerne gjøre hvad de vil. Det får bli deres sak. Vi mener oss ikke med dem. Standpunktet som idet nyder en viss popularitet, hadde sine talsmenn, — men antallet var ikke stort. Det omfattet ikke mange av dem, som idag vifter med sin ubøielige vilje til kompromisløs kamp fra første stund av.

Når regjeringen efter 10. april tok den kompromisløse kamplinje uten hensyn til at det snart blev klart, at det vilde lykkes i Oslo å bli kvitt Quisling, tør følgende tre momenter ha vært avgjørende.

Den 9. og 10. april hersket der nærmest militært kaos. Men i løpet av noen dager lykkedes det general Ruge å skape en viss orden innen de norske tropper. Hermed steg humøret og kampviljen. De norske tropper kunde greie å dekke et ordnet tilbaketog, og så håpet man på hjelp. Dette tilbaketog skulde i løpet av snauet tre uker ende med overgivelsen i Molde og Andalsnes. Et slikt tilbaketog har i og for sig ingen militær interesse, hvis det ikke før eller siden kan bli avpist av en offensiv. Troen herpå var imidlertid en tid ganske sterk. Den kom også til uttrykk i en kringkastingstale fra general Ruge. Men offensiven blev aldri til virkelighet.

Det var troen på England og engelske tropper som var det annet moment — nest Ruges ledelse. Der ankom også en del tropper, — men aldri i tilstrekkelig antall og derfor i en meget

Den kan bli din!

Priser 25.000.00

Et den for flott for Dem? Vel, De kan også vinne mindre biler, for ikke å tale om traktorer og motorsykler - og sykler og harnesvogner og alt mellom himmel og jord. Inkludativ 8y - i

LOTTERIET

Flere lodder gir større sjanser!

forlate landet under visse forhold uten å abdisere. Men grunnloven har alltid gått ut fra en hjemmeværende regjering. Her blev gitt regjeringen grunnlag for å vedbli å regiere fra fremmed land. Uttrykket «går over» peker på Sverige. Det gjør også de bevegelser som blev foretatt. Når en mann skal reise fra Hamar til Andalsnes, legger han ikke ruten om Nybergsund i Trysil. Det opplyses også at Kongen var over den svenske grense. Når planen om å evakuere til Sverige blev oppgitt, fremgår ikke med klarhet av undersøkelseskommissjonens innstilling. En overgang til Sverige forutsatte en avtale med den svenske konge og regjering. Undersøkelseskommissjonens innstilling gir ingen opplysninger om de forhandlinger som måtte være ført herom. Det vilde være interessant om de kommende norske og svenske hlvibøker vilde bringe klarhet i forholdet. Planen om en overgang til Sverige synes først å være oppgitt om aftenen søndag 14. april eller muligens først mandag 15. april — samme dag som administrasjonsrådet blev dannet.

Når vi nu ser tilbake på utviklingen den første uke fra 9. til 16. april, møter der oss megen usikkerhet såvel på regjeringssiden som i Oslo. Efter det slag som rammet alle 9. april, kom regjeringen først til haktene i kamp mot okkupantene. Men dens opptreden er preget av megen vaklen og befolkningen i de allerede okkuperte strøk fikk ingen skikkelig parole, efterat de var blitt forlatt uten ledelse. De menn, som i Oslo tok kampen op mot Quisling på basis avde opplysninger, som forelå fra Elverum, tok derved en betydelig risiko. De blev senere forfulgt av hans utemmede hat. Det kostet enkelte tap av stilling og årelangt fengselsophold.

UNDER krigen blev stortingets og regjeringens principale standpunkt på Elverum 9. april omhyggelig mørklagt. Av gode grunner søkte man å glemme, at man hadde ønsket den danske ordning. Situasjonen gjorde dette nødvendig.

UTSTYR
TENSEN-HOLM
Storgata, Tønsberg
FEB. 1941 71. ÅRGANG

ingen elsmangel n og distriktet. epidemien vil faket.

er har vært syke. Skolen her i holdes stengt til torsdag. Skole i Sem holder forøvrig od, men også her har man på i å stenge, selv om fraværsprosenten har gått merkt ned. På Klokken var således i forrige uke 75 prosent av elevene syke, mens problem 1 dag er 25. Alt i alt har fraværprocenten på Sem-skole gått i fra 40 til 20-25 prosent. Og på Den friere skole merkes demen. Optil femteparten av en sse er syke foruten 5 lærere — man fryer så godt man kan, en stengning er der imidlertid o snakk om foreløbig. — På skolen står det derimot tidligere. Etterat skolen nu er åpnet etter lagers ferie, har man tatt op en beregning av tallet på syke, og har vist sig at forholdene er like som for stengningen i det godt vel 30 prosent av barna holdes mme. did i all eidentilgen har man par lyspunkter: Sjømannsskolen skolen på Tjønn. På sjømanns- den har bare 3-4 stykker i hver sse bukket under. — I Høiesteret skolebarna på Tjønn fikk et par sers ferie, med grunnen er ganske enkelt den at de hadde noe tille av juleferien. Det må være luf- der glø!

Byrd over Sydpolen.

lalmforekomster i de ny- og dagede sne og isfrihet ljeff?
Ombyrd på Mount Olympus, 17. februar
UP) Adm.: Byrd har sendt ut middag over Sydpolen og kaste og Forente Staters flagg. Han vandte ake til Little America eller en 13 en flytur og forlarte av en halde 4000 meter over polen var tempera- in + 40 grader C. De har

101558

en overenskomst med tyskerne som i Danmark. Danmark nes som det vil sees specielt. Ordene er klare og ikke til komme forbi. Regjering og storting ønsket den danske ordning. Overensstemmende hermed valgtes en delegasjon, som skulde reise til Oslo for å forhandle. Ønsker man en overenskomst, må der også forhandles. Ønsker man kamp, kreves ingen forhandling.

Reisen blev overflødig, da minister Bræuer 10. april søkte kongen på Elverum. Når kongen i utenriksminister Kohls nærver mottok minister Bræuer, var dette helt overensstemmende med stortingets og regjeringens ønske om en overenskomst. Angående krigens fortsettelse trengtes ingen avtale med minister Bræuer. Forhandlingen brast. Utenriksminister Kohl har i sin siste bok gitt uttrykk for, at når forhandlingene brast, skyldtes det ikke bare Quislingkravet. Det er ikke lett å bedømme denne side av saken nu. Men hafts fremstilling virker ikke overbevissende på dette punkt. Det var på Quislingkravet at forhandlingene brast. Slik blev saken den gang referert og samtidige dokumenter bestyrker denne oppfatning.

OSLO var man allerede 11. april orientert om hvad der hadde funnet sted på Elverum. Selvsagt kjente man ikke ordlyden av presidentens tale på Elverum, man hadde heller ikke de

begivenheter som der hver dag refereres til i avisenes utenlandstelegrammer.

NYE UTENLANDSKE BOKER PA FOLKEBIBLIOTEKET
Gibbs, Phillip: Through the storm. N. Y. 1946.
Halper, Albert: Only an inch from glory. London 1945.
Hixon, James: The story of dr. Wassell. Boston 1943.
Lardner, Ring: The collected short stories. N. Y. 1929. Originally published under the title of Round up.
Leigh, Michael: Comrade Fred. London 1946.
Linklater, Eric: Private Angelo. London 1946.
Mannin, Ethel: The dark forest. London 1946.
Marquand, John P.: The late George Apley. A novel in the form of a memoir. N. Y. 1946.
Marquand, John P.: Repent in haste. Boston 1945.
Marquand, John P.: So little time. Boston 1943.
Reed, Douglas: The next horizon or Yeoman's progress. London 1946.
Saroyan, William: The adventures of Wesley Jackson. N. Y. 1946.
Steen, Marquente: Rose Timson. London 1946.
Struther, Jan: Mrs. Miniver. N. Y. 1942.
Weston, Christina: Indigo. London 1944.
Wright, Richard: Native son. N. Y. 1940.
Nielsen, Aage Krarup: Landet med de lykkelige smil. En karavanelær gjennom Burma. Kbh. 1943.
Stanislavski, Konstantin: Mit liv i kunsten. Kbh. 1944.
Stanislavski, Konstantin: En skuespilers arbejde med sig selv. Kbh. 1944.
Psykologisk pedagogisk opplegg. bok. Red. Gustaf Mattson. Bih. 1943 — 1944. 4 bind. (Finnes på leksalen.)
Berlingske håndarbeidsbog. Naal og væv i lekstrik. Kbh. 1943 — 44. 3 bind. (Finnes på leksalen.)

PA VINGENE FOR NORGE
her er overmåte verdifulle bok som redaktør Georg Werner-Hansen har gitt ut på Gyldendal. Det er historien om «33 (Norwegian) Squadron», som er skrevet, og boken er blitt intet mindre enn et kildeskript. Den er nøktern og vederbeftig og gir alle de opplysninger om denne kjempende enhet, som er verdt å vite. Squadronen er kanskje mest kjent for sine beretninger med Catalinaflybåtsene «Eksing», «Vingene» og «Vikings» langs Norskekysten, som også Nordahl Grieg har utdelgjort i «Flagget». Mange lot livet i husstuen — et billedakker av de fjerne kamerater gir boken særlig verdifull.

LEKSIKON I INTERNASJONALE SPØRSMÅL
er utelen på en bok som nettop er kommet ut hos Methuen, London. Boken, hvis engelske tittel er «A Dictionary of International Affairs», er en opslagsbok på 350 sider, der spørsmål av internasjonal interesse og omfang er omfattet kort og nøktert. Selv om en slik bok kan ha mangler som det i og for sig ikke er vanskelig å peke på, er den av betydning ikke minst for den interesserte avisleser, som der kan stå opp og rekapitulere

blev Høiesterett, som traff sin avtale med den tyske legasjon uten å ha innb. Kongens eller regjeringens samtykke, men i håp om at disse senere vilde komme. Dette håp gikk kun delvis i oppfyllelse. Regjeringens kritikk overfor dannelsen av administrasjonsrådet blev dog etter hvert dempet og gikk til slutt over til en noe reservert anerkjennelse. Høiesterett hadde ved opnevningen av administrasjonsrådet den overveidende Oslo-opinion med sig. Men der var også dem, som mente at der ikke burde vært opnevnt noe administrasjonsråd. Deres betraktning var: La tyskerne gjøre hvad de vil. Det får bli deres sak. Vi mænger oss ikke med dem. Standpunktet som idag nyder en viss popularitet, hadde sine talsmenn. — Men antallet var ikke stort. Det omfattet ikke mange av dem, som idag vifter med sin ubøielige vilje til kompromisløs kamp fra første stund av.

NAR regjeringen etter 10. april optok den kompromisløse kampligne uten hensyn til at det snart blev klart, at det vilde lykkes i Oslo å bli kvitt Quisling, for følgende tre momenter ha vært avgjørende.

Den 9. og 10. april hersket der nærmest militært kaos. Men i løpet av noen dager lykkedes det general Ruge å skape en viss orden innen de norske tropper. Hermed steg humøret og kampviljen. De norske tropper kunde greie å dekke et ordnet tilbaketog, og så håpet man på hjelp. Dette tilbaketog skulde i løpet av snau tre uker ende med overgivelsen i Molde og Andalsnes. Et slikt tilbaketog har i og for sig ingen militær interesse, hvis det ikke før eller siden kan bli avløst av en offensiv. Troen herpå var imidlertid en tid ganske sterk. Den kom også til uttrykk i en kringkastningstale fra general Ruge. Men offensiven blev aldri til virkelighet.

Det var troen på England og engelske tropper som var det annet moment — nest Ruges ledelse. Der ankom også en del tropper, — men aldri i tilstrekkelig antall og dertil av en meget varierende kvalitet.

Endelig kom den tyske brutale krigsførsel til å spille inn. Særlig bombingene av Kongen og Kronprinsen skapte hos de norske soldater et raseri, som umuliggjorde enhver forhandling. Vi står her overfor et motsetningsforhold mellem tysk og norsk mentalitet. Som tyskerne blir servile i motgangen, tror de de kan tvinge andre ved brutalitet. De forstod ikke å jo større brutalitet — desto mere forbitret norsk motstand.

Om den faktiske og psykologiske forandring, som forholdene undergikk på regjeringssiden blev man i Oslo ikke underrettet. Men etter hvert forstod man situasjonen. Betegnende er således et referat fra Industriforbundets arbeidsutvalg tirsdag 16. april — gjengitt i undersøkelseskomisjonens rapport side 173. — som slutter med ordene: «Flertallet mente at man ikke hadde tilstrekkelig oversikt og at det måtte overlates til Hans Majestet kongen og hans regjering uten påtrykk å ta sitt standpunkt». Uttalelsen viser ikke alene at man savnet klarhet, men gir også uttrykk for den mest utpregede lojalitet.

KONGEN og regjeringen arbeidet fra 11. april ut fra det av stortinget optrukne subsidiære standpunkt — utformet av president Hambro i følgende ordelag:

«Når stortingets presidentskap i samråd med regjeringen anbefalte Hamar som sted for oss, var det også med den tanke at man kunde evakuere og sette over. Og som statsministeren var inne på, hvis det skulde vise sig umulig for denne regjering, som er landets lovlige regjering, å komme i den kontakt med makthaverne i øieblikket, har den også adgang til å bevare regjeringen og derigjennem det internasjonale symbol på Norges uafhængighet og selvstændighet, den eneste regjering som har en internasjonal bemyndigelse og fullmakt til å optræ, selv om den sitter i fremmed land.»

Her forutseltes at regjeringen kan gå over, men dog beholde sin stilling som landets eneste lovlige regjering. Vi har «Elverumsfullmakten». Grunnloven forutseltes at kongen kan

fortsette landet under visse forhold med en hjemmestående regjering. Her loven har alltid ut fra en hjemmestående regjering. Her blev gitt regjeringens grunnlag for å bli å regjere fra fremmed land. Uttrykket «går over» peker på Sverige. Det gjør også de bevelgelser som blev foretatt. Når en mann skal reise fra Hamar til Andalsnes, legger han ikke ruten om Nybergssund i Trysil. Det opplyses også at kongen var over den svenske grense. Når planen om å evakuere til Sverige blev oppgitt, fremgår ikke med klarhet av undersøkelseskomisjonens innstilling. En overgang til Sverige forutsatte en avtale med den svenske konge og regjering. Undersøkelseskomisjonens innstilling gir ingen opplysninger om de forhandlinger som måtte være ført herom. Det vilde være interessant om de kommende norske og svenske tilvæpner vilde bringe klarhet i forholdet. Planen om en overgang til Sverige synes først å være oppgitt om aftenen søndag 14. april eller muligens først mandag 15. april — samme dag som administrasjonsrådet blev dannet.

Når vi nå ser tilbake på utviklingen den første uke fra 9. til 16. april, møter der oss megen usikkerhet såvel på regjeringssiden som i Oslo. Etter det slag som rammet alle 9. april, kom regjeringen først til haktene i kamp mot okkupertene. Men dens opptreden er preget av megen vaklen og befolkningens i de allerede okkuperte strøk fikk ingen skikkelig parole, efterat de var blitt forlatt uten ledelse. De menn, som i Oslo tok kampen opp mot Quisling på basis avde opplysninger, som forelå fra Elverum, tok derved en betydelig risiko. De blev senere forfulgt av hans utemmede hat. Det kostet enkelte tap av stilling og årelangt fengselsoophold.

UNDER krigen blev stortingets og regjeringens principale standpunkt på Elverum 9. april ombyggelig mørklagt. Av gode grunner søkte man å glemme, at man hadde ønsket den danske ordning. Situasjonen gjorde dette nødvendig.

Da kongen, Kronprinsen og regjeringen med følge kom til London i juni 1940, lå Norges anseelse langt under nulpunktet. Vi stod dårligere enn Danmark. Hele verden forstod at Danmark ikke kunde holde stand mot et tysk overfall. Men Norge! Det blev en vanskelig oppgave for våre folk å gjenreise Norges anseelse. Et aktivum var her kampene i Norge fra 9. april til 7. juni. Dette aktivum måtte ikke forringes ved referater fra Elverum. Arbeidet lykkedes: Kampene i Norge, handelsflåten, flyvernes og marinefolkens innsats rettet opp situasjonen.

Men nu er det fred i Norge. Vi har råd til å se nøkternt på forholdene. Vi kan innrømme at meget stod uklart for alle i de forvirrede april dager. Og som alltid under store begivenheter spilte mange tilfældigheter inn: Verden vet at vi kjempet. Bakgrunnen interesserer den ikke.

Men skal der engang bli fred innen dette splittede folk, må man se sannheten i øinene. Gjennom den vil vi vinne frem til gjensidig forståelse.

Ser man forholdene i Oslo og den øvrige del av det okkuperte land i lys av begivenhetene på Elverum, blir der sammenheng i tingene. Regjeringen optrådte ikke som helter. De aktive krefter i hovedstaden var gode patrioter. Men begge var feilende mennesker, som først etterhvert fant frem.

Undersøkelseskomisjonens dokumentansamling er under trykning. Forhåpentlig har man også funnet plass til de stenografiske referater fra stortingssjefene på Hamar og Elverum 9. april. LORENTZ VOGT

Slav i „Friheten“

OSLO, 5. februar. «Friheten» referat av 7. februar av KIMM Berg i «Odelstingsdebatten» om landarbeidernes «Presseforbund» blev gransket med et utpreget landsviker. I granskningskomisjonens, Selvsagt er ingen landsviker med i Norsk Presseforbunds granskningskomité. Den har hele tiden bestått av lagmens Finn Nygaard, betestaret av stovket Andr. Stylien, odelstingspresident Herman Smitt Ingebreitson og redaktør Olav Rognberg.

kolen når det dermed dertil. Efterat skolen nu er åpnet etter lagens ferie, har man tatt opp en beregning av tallet på syke, og har vist sig at forholdene er like som for stengningen i det godt vel 30 procent av barna holdes mme. Iid i all elendigheten har man par lyspunkter: Spisningskuler skolen på Tjønn. På spisningskuler har bare 3—4 stikker i hver sse bukket under: — På tinnkolebarne på Tjønn falt et par ters ferie, men grunnen er ganske enkelt den at de hadde noe tille av juleferien. Det må være lufder glis!

Byrd over Sydpolen.

Isalmløremkomster i de nyopdagede sne og isstrie?!

Ombygd på «Mest» Orpmus, 17. februar. (P) Amlis Byrd la søndag etmiddag over Sydpolen og saad Forente Staters lang flyende ske til Little America efter en 13 ere flytur og forfalt at en helde 4000 meter over polen var isoprensna + 40 grader C. De Byrd overste en sende Byrdet i adskillig til nial Nimitz. erut Balchen som var Byrds pilot hans første flytur over polen i 1929. bedt United Press a sende admiral i dette budskap. De hjerterupe legatsjoner med annen flyving over Sydpolen Jeg er ditt verdige samarbeid med den iste interesse.

Ombygd på hengerkibel «Carlsberg», 17. februar. (P) Nu har jeg med Kolumbus e de han så Amerika syge av hafor første gang, utdret en av de ekspedisjonene fra som var med i flyet som opstodet det første bare i på det antarktiske kontinent an beskriver opstede de så som hvitne smørager og borer i: Bare fjellene var helt hvite og ene i så ut som de, blev valmet op mfra. et er ennu ikke så: Det hvorvidt finnes noen form for vegetasjon på nyopdagede isstrie områdene, mæ regner med at de, spær som er tet er så store at de vil an å gå med fly på dem. Det som særlig reserter er imidlertid eventuelle mløremkomster i fjellene.

old for meget betenklig, så mere; som utvilsomt er av nest, fellelig årsklasser er avnynde, formligen henstilt: at saken blir til fornytt behandling. Man er sikrom på at saken er forbrudet økonomiske ofre. Men disse kan nå ydes. Efter foreliggende opplysninger er sakkyndige hold synes og en praktiske side av saken å kupp.